

מב:

עין משפט
גר מצוה

כו א מ"י פ"ב מה"ל יבוס
 ה"ל"ז טו"ש"ע י"ד פ"י
 ט"ו ט"ק"ב
 כח ב מ"י פ"ב מה"ל יבוס
 ה"ל"ז טו"ש"ע א"ש"פ
 מד פ"י ה'
 כט ג ד מ"י פ"ו מה"ל יבוס
 ה"ל"ז טו"ש"ע א"ש"פ
 קעב ט"ז
 [מ"י פ"ו מה"ל יבוס ה"ל'
 ז ו"ל"ז ח טו"ש"ע א"ש"פ
 קעב ט"ז א']

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

רבינו גרשום

בכור או נקבה הוא דמסקא
דלא ידיעין אי נקדע
שמה הוי זכר ודאי או
נקבה ודאית: ראי מטיל
מים במקום זכרות דביע
לא פליגי דזכר הוא.
(ראי) דמקום זכרות דבהמה
מרוחק הוא ממקום נקבות:
כי פליגי במטיל מים ממקום
נקבות. מר סבר (ריבנן) תנא
קמא דטומטום ספיקא הוא

וְקָרוֹשׁ מִסְפִּיקָא סְבִירָא חֵישינ
מִקּוֹם שְׁנאַמֵּר וְכֵר לְהוֹצִיא מִן
אֵילְעָאין לֹא חֵישינן שְׂמַא נָה
וְלֹא לִרְיִשְׁמַעֲלָא דְמַתְעִיחִין.
דְּמוֹתוֹ עֲמוּ הָרָא; לֹא סְבִירָא לְ

על אלו מומין פרק ששי בכורות

כ"י פ"י בני בש"ז מים במקום נקבות. והשתא הא דלמחר רב חסדא לעיל אבל עומטוס דברי הכל ספיקא הוא על כרחך לא י"א אמרו במתיל מים במקום וזכרות דההוא ודאי וזכר הוא (ו)אבל במתיל מים במקום נקבות ואליבא דמ"א אבל (ו)א"ש (ו)לית ליה שום

בן יהודה לימור
קדוש לא רבלי ע"ה
מספא 16 זכר ונקבר
מים במקום זכרות רבו

הוא כ' פליגי במבטלי
סבר חיישינן שמא ג
ומד סבר לא חיישינן
אלעזר כ' בבהמה ממ
חולין תרי בה' ר' יוחנן
קמא ולרבי ישמעאל
מאן דלא חש לרבנן
מחלוקת באנדרוניגוס
הכל ספיקא רבי יוחנן
לא ס"ל לימא הוא ד
נמי קאמר ר' שבי
ו' אלעזר כמאן סבר
כ' לא אמרו טומטום
וזכרותו ונקבותו במ
מטיל מים במקום
במקום נקבות נקבה
וליוחיש שמא נחפכה
ו' כמאן כ"ר"מ דחייש
ובר חנוני בר אבין

הדרן עלך על אלו מוסין

מטום כריה הוא ולא
אז טומטום כבירה לא
הוא דמספקא מטיל
לי עלמא לא פליגי דוכר
מים במקום נקבות מר
הפכה וזכותו לנקבותו
כזי הא דהורה ר' רבי
זיל מים במקום נקבות
מאן דלא חש ל' לחנא
ולימא רבי יוחנן נמי
בתראי דא"ר חסדא
אבל בטומטום "רבי
לא ס"ל דרב חסדא אי
אמר כרבנן בתראי הכי
ק תרי ועביד כחד ורבי
כזי הא דאמר ריש לקיש
ספק אלא בארם הואיל
נקום אחד אבל בהמה
זכרות וזכר מטיל מים
מתקיק לה רב אישתי
זכותו לנקבותו א"ל
למעווא אבי' בר אבין
אמר תריויהי אפי' תמא
אישתי אישתי דאמר
אישתי לימא אישתי
קדושין נתקדש קדושו
א איך אשת טומטום
הסרים חמה לא חולץ
חולץ וחולצין לאשתו
חולץ ומ"ד חולצת ואלו
אמרין הואיל ואישתי
אילימא ר' יהודה הא
זום שנקרע ונמצא זכר
כזי יהודה היא דתנא
קדע וימצא סרים חמה
שמא י' קאמר שמא
מאי בינייהו אמר רבא
לפסול

[illegible]

דקתני חולצת ומייבמת את אשתו ר' לאשתו שיש לו רמאה: והא דקתני חגא אליבא דר' עקיבא. כלומר כמאן דהא איהו אמר שריס חמס לא חולץ ואמאי חולצת דהנן ר' יהודה אמר כר

ששמה נתפכה. זכרותו והוריא במקום נקבותו זכר הוא וממנו עמו: ור' שמעון [בן יוחיד] סבר כל שטמטס ואנדרוגינוס וכל משיל מים במקום נקבות ודאי נקבה הוא: כי הא דהורה ר' אלעזר (ר' יוחנן) לנקבותו ודאי נקבה הוא: תרי בה ר' יוחנן. מאן האי נקבה הורה ולא חש לא לתק' האמרין לתק' שטמטס ושטמטס במדינה לא דילמא זכר הוא ולית בה הומא ר' ישמעאל לוי: הכי זכר וזכר חסוד (ב) א"כ הא דאמר הורה רבנן הורה דאמרין אינו בכור ויוצא לחולין ליגזו: הכי

קדמא א"כ לימא הוא דאמר דהורא וכו'.

ממסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא לת"ק וס' דרבי ישמעאל לא פליג אלא:
(ב) ד"ה ומשני וס' ורבי אילעי כרבי שמעון כ"י
תורה ליה:

מוסף רש"י

[illegible]

כִּינּוּ וְרֵשִׁים (רַחֲמֵיךָ)

[illegible]

אלא סריס חולץ וחולצי
תה לו שעת הכושר: ומאן
נקיבא גופיה לא מתוקמא
דאי סריס חמה משוי ליה
שמא ימצא סריס חמה ולא
דלריבה נטו ומנו שפירשי:

ב) נראה ד"ל דהיא אסורה בתרומי של הסומקום ועוד